Brulwaicio.
Hag. 25. Iunij 641.

307.

Accipio colendo Rectori mi, et, quando ita vis, concedo, Valentij inter causas Fauorem τὰ ἐμμένειν ἐφεξάρτυα, cum ingenti Aduersario excutiendo; ne nimirum sine nupere Rege Persam adires, grandi a me dono doctior dicturus nuperve sacculus, ti Dijs placeas. At si inuitis Fauc Regibus pro, quid tandem causas prodis; cur duos libellos non ita pridem publico dates, dedecorem tuam ei in meo quid porro Politici, me solum celabo volueris? Adone nuper dicticuli, quod ex Aristotele suo loco prudenter amice monuisti, quanta sit τὸ ἐμμένειν, ἀπεγγυᾶσθαι εἰς τὰς φιλίας; aut me omni gentes Batauorum deponito, quem latere expedire origine et ineuitabile nobilium urbium flores, plane mihi deliciosissimi, Lucem et Neutrandi? Exeute, age, superbissimum Rhetoricam, et magnum illum Oratorem Ciceronem Praeceptorem adeuca: Totus dubito, cequid communi opera satis fuci lectori sibi culpae, si non calidissime, tanto tamen, ut longe angustior sufficiat indicando orationi quali cum Socrate nihil ore deuincta, si calculum necte prouocandi ultro Lubitis. Nore Hoc ingenium Vt, mi Brulwaicio, quod vitio dederis Vt cur ornatior cuiq; laudes praeclaris Scriptoribus eminere fatendum Vt: sed et spinosum; et anfractus quid, quod reticere malo: unde, quibus nam se locis extricat, et adhaereat? et qualia, per minas, illa sunt, quae objicere sibi Lubet non inbuit, de quo vobis ego, per ineuntem

imposito! Tantum ~~illi~~ tibi vacat, aut vacare ~~tibi~~ cuique existim[o].
At enim ingenti animo obversatur ~~illud~~ mirifice
τὸ αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι. neque muscam
subvolare impune debere, qua debellata summae
dictaturae auctoritatem assurere vel per umbram possit.
Itaque si circa nugas hoc, quid in seriis concinnam
~~[illegible]~~ speras ulli Belgae? Est interim ab hoc
ardore, dicam, an furore, τοῦ doceri nolle, quod
in ἄτοπα se ab orationis dissona induit non
infrequenter. unde ~~[illegible]~~ ridiculum videas ~~[illegible]~~
pillei immanes sacram, vel aliqua ridicule facta. quod dignissime adeo,
denique ex alto eruditionis fastu contemptus dissimulare
solet, aut velare λαθὼν διεσκευασμένα docendo tamen lectorem saepe, sed
non ~~id~~ illud cuius tum discendi caussa legitur. documento
sunt immensi de usuris ac Trapezitica libri; e quibus
si excerpas quae ad usuras ~~spectant~~ aut Trapezitam,
compendia videas ~~[illegible]~~ magnorum voluminum oppido quam
pusillae molis. Ad caput controversiae quod
attinet, quam nunc agitatis, quamvis in hoc
ipsi castris ad manum medici sint, quin
~~[illegible]~~ ab illo ~~Salmasio~~ ~~[illegible]~~ stant, mihi perquam
ingeniose videri, ~~[illegible]~~ interpretatus ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Aphorismum ~~[illegible]~~ dubiae si non fidei,
sententiae saltem, ac ~~[illegible]~~ doctrinae mirum quam castris
divini senis ~~[illegible]~~ adversantis et contradictoriae.
qua in re cum se tot magni interpretes et
auctoritati tanti praeceptoris studiosi, varie variique
torserint, non mirum et discrepantium opinionum
turbam increvisse. At illi quidem ~~[illegible]~~ singuli, quod
sciam, salvis amicitiae legibus assertiones suas
tutati sunt. Tu vero, bona fide, Beverovici amplissime
tibi eventuram speras? nullane te religio tenet!

Ego Stoicior, Censor, Coppenburgios Boxhornios cum intueor, non aegre dicere quid Beverovicii portendam. Fiet tamen χάλκεα χρυσείων, quam χρύσεα χαλκείων, mallem. atque idem dixisse ut velit, et Salmasius, ex animo cupio. ut et Valerius vir doctissimus et me amare, quamquam non legi ob caussam, ut vidisti, salutis fecerunt. Scribo inter arma tubas et scloppos, quod inter libros potuit ad vos qui libri alis et adsentire sane ~~[illegible]~~ nauticis non enim mihi ~~[illegible]~~. Ad Gennepam 25. Jun. clↃ. Tuus plene affect.
Debere hanc inter nos fasce, neque musae tui ~~[illegible]~~ limine egredi non ... ipso argumento ~~[illegible]~~ manuscripti privatae Bibliothecae candore. Dordracum meum, de quo dicebam, solo Saxonum nomine ~~[illegible]~~ salvo: Ecquid laudata culpa est, tu videris.